

בבית המשפט העליון

רע"ב 525/19

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: נעים עקוש

נגד

המשיב: שרות בתי הסוהר - מחלקת האסיר - זימונים

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע בתיק עת"א 1622-12-18 מיום 14.1.2019 שניתן על ידי כב' השופט א' משניות

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט א' משניות) מיום 14.1.2019 בעת"א 1622-12-18, בגדרה נדחתה עתירת המבקש לבטל את הגדרתו כאסיר בעל סיכון גבוה לבריחה (להלן: סג"ב).

1. המבקש הוא אסיר המרצה שני מאסרי עולם בלתי קצובים החל משנת 2001. בשנת 2002 סווג המבקש כאסיר סג"ב נוכח מידע מודיעיני בעניינו, אשר הצביע על חשש כי המבקש ינסה לברוח מבית הסוהר, ומאז מוארך סיווגו כסג"ב מעת לעת.

2. ביום 1.12.2018 עתר המבקש נגד החלטת המשיב מיום 12.9.2018 להאריך את הגדרתו כאסיר סג"ב. בית המשפט המחוזי דחה את העתירה בהתבסס על מידע מודיעיני רלוונטי החל משנת 2002 שנתמך במידעים נוספים, וכן ידיעות מודיעיניות שהתקבלו גם שנים לאחר מכן אשר מלמדות על כוונות בריחה של המבקש. עוד הוסיף כי בעניינו של המבקש יש מידע מודיעיני עדכני המצביע על מסוכנותו.

על החלטה זו נסבה הבקשה שלפניי.

3. המבקש טוען בבקשה כי אין מידע עדכני המצביע על סכנה לבריחתו מבית הסוהר. בנוסף, לדידו אין ליתן משקל למידעים בדבר התנהגות שלילית בין כותלי בית הסוהר בעת בחינת סיווג אסיר כסג"ב, כיוון שמדובר בעבירות משמעת המבוצעות על-ידי כלל אסירי בית הסוהר. עוד טוען המבקש כי בית המשפט קמא לא דן בשאלה מדוע לא למסור לעינו את חוות הדעת שעל בסיסן מוארך סיווגו כסג"ב. לבסוף, טוען המבקש כי בקשות למינוי סניגור בעתירות אסיר נדחות כמעט באופן "אוטומטי", בין אם על-ידי בית המשפט ובין אם על-ידי הסניגוריה הציבורית, חרף העובדה שהן נוגעות לסוגיות עקרוניות המצדיקות ייצוג.

יצוין כי בקשתו של המבקש לייצוג מטעם הסניגוריה הציבורית נדחתה בהחלטת הרשמת ש' עבדיאן מיום 29.1.2019, לאחר שהסניגוריה הודיעה שאינה תומכת במינוי סניגור מטעמה לייצוג המבקש בהליך הנוכחי.

דיון והכרעה

4. לאחר שעיינתי בבקשה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות. הבקשה שלפניי אינה מעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית או ציבורית החורגת מעניינו הפרטני של המבקש, ולפיכך אינה נמנית על המקרים החריגים בהן תינתן רשות ערעור (רע"ב 5089/13 אוחנה נ' שירות בתי הסוהר (24.7.2013)).

5. גם לגופו של עניין דין הבקשה להידחות. ההחלטה בדבר סיווג המבקש כאסיר סג"ב נתקבלה על-ידי הגורמים המקצועיים מטעם המשיב לאחר שאלה בחנו את נסיבותיו הפרטניות של המבקש, והעריכו את מידת הסיכון לבריחתו מבית הסוהר. בית המשפט קמא לא מצא מקום להתערב בהחלטתם זו לאחר שעייין במידעים החסויים שהוצגו לפניו, וקבע כי המידע אכן מלמד על כוונות בריחה של המבקש, וכי קיים מידע עדכני המצביע על מסוכנותו, תוך שהוא מפנה לחמש ידיעות ספציפיות בעניין. בהקשר זה יודגש, כי מדובר במידעים חסויים, ולכן לא ניתנה למבקש הזדמנות לעיין בהם, וכי בית המשפט עיין בהם במעמד צד אחד רק לאחר שהמבקש נתן את הסכמתו לכך. עוד יש להוסיף, כי למבקש צפוי עוד פרק זמן לא מבוטל לריצוי עונש מאסרו, גורם המחזק אף הוא את החשש מפני הימלטות (ראו למשל: רע"ב 584/12 קלאודיו נ' שירות בתי הסוהר (14.3.2012)). על רקע דברים אלה, איני מוצא מקום להתערב בפסק דינו של בית המשפט המחוזי.

לעניין טענת המבקש בדבר העדר היענות לייצוג בעתירות אסיר, יוער כי אין חובת ייצוג על ידי סניגור בעתירות אלו, ולמעט בהליכים מסוימים, הייצוג בעתירות אסיר אינו נכלל בשירותים המוסדרים בחוק הסניגוריה הציבורית, התשנ"ו-1995 (ראו: רע"ב 5436/15 אסור נ' משטרת ישראל/שב"ס, בפסקה 16 (15.3.2016)). בנסיבות העניין, הסניגוריה הציגה בפני בית המשפט את עמדתה המנומקת מדוע אינה תומכת במינוי סניגור ציבורי, ועל בסיס זה הוחלט שלא להיעתר לבקשה.

6. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ג בניסן התשע"ט (18.4.2019).

שׁוֹפֵט